

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaft BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV ja Argosoil Belgium NV

Vastaaja: Belgian valtio

Muut osapuolet: Belgian Bioethanol Association VZW ja Belgian Biodiesel Board VZW

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Grondwettelijk Hof — SEU 4 artiklan 3 kohdan, SEUT 26 artiklan 2 kohdan, SEUT 28, SEUT 34, SEUT 35 ja SEUT 36 artiklan, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta 13.10.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY (EYVL L 350, s. 58) 3, 4 ja 5 artiklan sekä teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY (EYVL L 204, s. 37) 8 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jonka nojalla öljy-yhtiöiden, jotka toimittavat polttoaineita kulkutukseen, on saman kalenterivuoden kuluessa saatettava kulkutukseen myös tietty määrä bioetanolia, puhtaana tai bio-ETBE:n muodossa, ja rasvahapon metyyliesteriä (FAME)

Tuomiolauselma

1) Bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta 13.10.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.4.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/30/EY, 3–5 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasian kohteena olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään jäsenvaltioille liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä 8.5.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/30/EY, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23.4.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/28/EY ja direktiivillä 2009/30 asetetun, biopolttoaineiden käytön edistämistä liikenteessä koskevan tavoitteen mukaisesti, että öljy-yhtiöiden, jotka saattavat markkinoille bensiiniä ja/tai dieselpolttoaineita, on saatettava samana kalenterivuonna markkinoille myös tietty määrä biopolttoaineita sekoittamalla se näihin tuotteisiin, jos tämä määrä lasketaan prosenttiosuuksina niiden vuosittain kaupan pitämien/myymien kyseisten tuotteiden kokonaismäärästä ja jos nämä prosenttiosuudet ovat direktiivissä 98/70, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/30, vahvistettujen enimmäisraja-arvojen mukaisia.

2) Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY, sellaisena kuin se on muutettuna

20.7.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/48/EY, 8 artiklaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 10 artiklan 1 kohdan viimeisen luettelukohdan kanssa, on tulkittava siten, että siinä ei velvoiteta ilmoittamaan ehdotusta kansalliseksi normiksi, jonka perusteella öljy-yhtiöiden, jotka saattavat markkinoille bensiiniä ja/tai dieselpolttoaineita, on saman kalenterivuoden kuluessa saatettava markkinoille myös tietyt prosenttiosuudet biopolttoaineita, jos tätä ehdotusta on, sen jälkeen kun se on ilmoitettu kyseisen 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla, muutettu sitä koskevien Euroopan komission huomautusten huomioon ottamiseksi ja jos tällä tavoin muutettu ehdotus on tämän jälkeen annettu komissiolle tiedoksi.

(¹) EUVL C 113, 9.4.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 31.1.2013 (High Court of Irelandin (Irlanti) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — H.I.D. ja B.A. v. Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlanti ja Attorney General

(Asia C-175/11) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä — Kolmannen maan kansalaisen hakemus pakolaisaseman saamiseksi — Direktiivi 2005/85/EY — 23 artikla — Mahdollisuus käsitellä turvapaikkahakemukset etusijamenettelyssä — Kansallinen menettely, jossa tiettyyn kansalaisuutta tai alkuperämaata koskevan kriteerin perusteella määriteltyn luokkaan kuuluvien henkilöiden hakemukset tutkitaan etusijamenettelyssä — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan tuomioistuimessa — Kyseisen direktiivin 39 artikla — Tässä artiklassa tarkoitettu tuomioistuimen käsite)

(2013/C 86/04)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Ireland

Pääasian asianosaiset

Kantajat: H.I.D. ja B.A.

Vastaajat: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlanti ja Attorney General

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — High Court of Ireland — Pakolaisaseman myöntämisestä tai poistamista koskevilla menettelyillä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1.12.2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/85/EY (EUVL L 326, s. 13) 23 ja 39 artiklan tulkinta — Kolmannen maan kansalaisen hakemus pakolaisaseman saamiseksi — Kansallisen menettelyn, jossa tiettyyn kansalaisuuden tai alkuperämaan perusteella määriteltyn luokkaan kuuluvien henkilöiden turvapaikkahakemukset tutkitaan nopeutetussa menettelyssä tai etusijamenettelyssä,

yhteensopivuus unionin oikeuden kanssa — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — SEUT 267 artiklassa tarkoitettu tuomioistuimen käsite

Tuomiolauselmä

- 1) Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskeissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1.12.2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/85/EY 23 artiklan 3 ja 4 kohtaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että jäsenvaltio käsittelee saman direktiivin II luvussa tarkoitettuja perusperiaatteita ja takeita noudattaen tietyt hakijan kansalaisuutta tai alkuperämaata koskevan kriteerin perusteella määritellyt turvapaikkahakemusluokat etusijamenettelyssä tai nopeutetussa menettelyssä.
- 2) Direktiivin 2005/85 39 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasioissa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle sääntöstölle, jonka nojalla turvapaikanhakija voi joko hakea muutosta määrittävän viranomaisen päätökseen Refugee Appeals Tribunalin (Irlanti) kaltaiselta tuomioistuimelta ja hakea tämän tuomioistuimen päätökseen muutosta High Courtin (Irlanti) kaltaiselta ylemmältä tuomioistuimelta tai riitauttaa määrittävän viranomaisen päätöksen pätevyyden High Courtissa, jonka ratkaisuihin voidaan hakea muutosta Supreme Courtilta (Irlanti).

⁽¹⁾ EUVL C 204, 9.7.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 31.1.2013 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-301/11) ⁽¹⁾

(Verolainsäädäntö — Verotuksellisen kotipaikan siirto — Sijoittautumisvapaus — SEUT 49 artikla — Toteutumattomien voittojen verotus — Välitön poistumisvero)

(2013/C 86/05)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja W. Roels)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: C. Wissels, J. Langer ja M. de Ree)

Väliintulijat, jotka tukeva vastaajan vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja K. Petersen), Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Rubio González) ja Portugalin tasavalta (asiamies: L. Inez Fernandes)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — SEUT 49 artiklan tulkinta — Poistumisvero, joka kannetaan yrityksiltä, joiden verotuksellinen kotipaikka lakkaa olemasta Alankomaissa — Yrityksen realisoitumattoman voiton verottaminen siinä tapauksessa, että yrityksen kotipaikka muuttuu tai sen kiinteä toimipaikka tai varat siirretään toiseen jäsenvaltioon

Tuomiolauselmä

- 1) Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut SEUT 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on säätänyt ja pitänyt voimassa kansallisen lainsäädännön, jonka mukaan realisoitumattomia voittoja verotetaan, kun yritys siirretään tai kun yhtiön sääntömääräinen tai tosiasiallinen kotipaikka siirretään toiseen jäsenvaltioon.
- 2) Alankomaiden kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Saksan liittotasavalta, Espanjan kuningaskunta ja Portugalin tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 252, 27.8.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 31.1.2013 (Komisia za zashtita ot diskriminatsian (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Valeri Hariev Belov v. CHEZ Elektro Bulgaria AD ym.

(Asia C-394/11) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 267 artikla — Kansallisen tuomioistuimen käsite — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(2013/C 86/06)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Komisia za zashtita ot diskriminatsia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Valeri Hariev Belov

Vastapuolet: CHEZ Elektro Bulgaria AD, Lidia Georgieva Dimitrova, Roselina Dimitrova Kostova, Kremena Stoyanova Stoyanova, CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD, Ivan Kovarzhchik, Atanas Antonov Dandarov, Irzhi Postolka, Vladimir Marek ja Darzhavna Komisia po energiyno i vodno regulirane